

РЕШЕНИЕ

№ 37109

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 20.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **11324** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано по жалба на А. Г. О., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. партер, ап.1, срещу Решение № 1040-21-610/23.10.2024 г. на директора на ТП на НОИ – [населено място].

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Твърди се, че същото е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и при несъответствие с материалния закон. Сочи се, че в издаденото решение не са обсъдени всички възражения, направени в подадената срещу двете потвърдени с него разпореждания жалба по административен ред. Моли се решението да бъде отменено. В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки жалбоподателят, чрез процесуалния с представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноски.

Ответникът - Директора на ТП на НОИ – С. – град, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото писмени доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № 214-00-11017/01.08.2023 г., А. Г. О. е поискал отпускане на ПОБ. Към него е приложил Заповед № 544/28.07.2023 г. за прекратяване на трудовото правоотношение с "Хек Солар" ЕООД, на основание чл. 71, ал. 1 от КТ, считано от 29.07.2023 г.

С Разпореждане № 214-00-11017-1 от 10.08.2023 г. е отпуснато обезщетение за периода от 29.07.2023 г. до 28.07.2024 г. в размер 85.71 лв. дневно.

Със заявление вх. 1019-21-12959#2/30.08.2023 г., А. Г. О. е декларирал започване на трудова дейност, считано от 21.08.2023 г., като е приложил и Решение от 25.08.2023 г. на АЗ - Дирекция „Бюро по труда - С. - И.” за прекратяване на регистрацията от 21.08.2023 г.

С последващо заявление вх. 214-00-11017-3/04.10.2023 г., е декларирал прекратена дейност по без трудово правоотношение със „Си Тийм” ООД, ЕИК[ЕИК], считано от 28.09.2023 г., като е приложил и Приемо-предавателен протокол за приемане на извършена работа по граждански договор.

На основание чл. 54д, ал. 5 от КСО е прието, че лицето има право на парично обезщетение за безработица за оставащия към датата на прекратяването период, поради което с Разпореждане № 214-00-11017-3/10.10.2023 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка и във връзка с чл. 54д, ал. 5 от КСО, е възстановено изплащането на ПОБ, считано от 28.09.2023 г. до 04.09.2024 г. в размер на 85.71 лв. дневно.

При извършена проверка на контролна информация /м. март 2024 г./ за жалбоподателя, в информационната система на НОИ е установено, че от осигурителя "Мексон" ООД е подадена информация по реда на чл. 62 от КТ за сключен трудов договор на 01.03.2024 г., поради което е направен извод, че са налични данни, водещи до спиране или прекратяване на изплащането на паричното обезщетение.

С Разпореждане № 214-00-11017-5 от 08.03.2024 г. на длъжностно лице на осигуряването за безработица, на основание на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54д, ал. 1, т. 1 от КСО, е прекратено изплащането на ПОБ, считано от 01.03.2024 г. поради започване на трудова дейност.

Със заявление вх. 214-00-11017-4/25.09.2024 г., А. Г. О. е декларирал прекратена трудова дейност с "Мексон" ООД, считано от 24.09.2024 г., като е приложил и заповед № 264/20.09.2024 г. за прекратяване на трудовото му правоотношение и е поискал отпускането на парично обезщетение за безработица.

На 04.10.2024 г. е извършена проверка на данните в АЗ за лицата с отпуснато ПОБ, при която е установено, че О. е с прекратена регистрация, като безработно лице, считано от 01.03.2024 г. на основание „Неизпълнение плана за действие”.

Издадено е Разпореждане № 214-00-11017-7 от 04.10.2024 г. от ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град, с което е прекратено изплащането на парично обезщетение за безработица на жалбоподателя, поради прекратяване на регистрацията в Агенцията по заетостта.

Издадено е и Разпореждане № 214-00-11017-8 от 04.10.2024 г. от ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град, с което е отказано възстановяване на изплащането на отпуснатото парично обезщетение за безработица на жалбоподателя, тъй като към датата на новата регистрация в Агенцията по заетостта, същият няма оставащ период за възстановяване на изплащането му.

Разпореждане № 214-00-11017-7 от 04.10.2024 г. на длъжностно лице на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град, както и Разпореждане № 214-00-11017- 8/04.10.2024 г. на длъжностното лице на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град, са оспорени по административен ред, като са потвърдени с Решение № 1040-21-610/23.10.2024 г. на директора на ТП на НОИ – [населено място].

В хода на съдебното производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства / л. 64 от делото/.От страните в производството не са ангажирани други доказателства.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Решение № 1040-21-610/23.10.2024 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е връчено на 30.10.2024 г., видно от известието за доставяне на лист 26 от делото. Жалбата е подадена чрез административния орган на 12.11.2024 г. от надлежна страна, в законоустановения срок и при наличието на правен интерес, с оглед на което, съдът я намира за ДОПУСТИМА за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ С.-град в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „б“ КСО. Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган са издадени и процесните разпореждания, видно от представената по делото Заповед № 1015-21-17/27.01.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.-град /лист 36 от делото/, с която изпълнението на функциите на административния органи по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3 са възложени на поименно изброени длъжностни лица, сред които е и издателят на процесните разпореждания.

Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 117 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания послужили за издаването му. Предвид изложеното, съдът намира, че процесното решение не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

1./ По отношение на Разпореждане № 214-00-11017-7 от 04.10.2024 г., издадено от ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град, с което е прекратено изплащането на парично обезщетение за безработица на жалбоподателя, поради прекратяване на регистрацията в Агенцията по заетостта, съдът приема следното:

Основателно е направеното в жалбата възражение, че това разпореждане е без предмет, тъй като преди него е издадено Разпореждане № 214-00-11017-5 от 08.03.2024 г. на длъжностно лице на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град, с което на основание на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54д, ал. 1, т. 1 от КСО, е прекратено изплащането на ПОБ, считано от 01.03.2024 г. поради започване на трудова дейност от жалбоподателя. Няма данни разпореждането от 08.03.2024г. да е оспорено, съответно отменено по законоустановения ред, поради което към датата на издаването на процесното разпореждане същото е влязло в сила и изплащането на отпуснатото парично обезщетение за безработица на жалбоподателя е било прекратено.

С процесното Разпореждане № 214-00-11017-7 от 04.10.2024 г. повторно е прекратено изплащането на парично обезщетение за безработица на жалбоподателя. Макар че основаниято за прекратяване на изплащането на обезщетението е различно, а именно започване на трудова дейност /№ 214-00-11017-5 от 08.03.2024 г./ и прекратяване на регистрацията в Агенцията по заетостта / Разпореждане № 214-00-11017-7 от 04.10.2024 г./, то като правна последица двете разпореждания имат един и същи краен резултат, поради което второто издадено разпореждане е незаконосъобразно. В административната преписка не се съдържат доказателства, че изплащането на паричното обезщетение за безработица е било възобновено преди датата на издаване на процесното разпореждане – 04.10.2024 г. Това обстоятелство не е спорно между страните в производството. Съдът приема, че не са били налице основания за приложение на чл. 54д, ал. 1, т. 2 от КСО. Съгласно тази разпоредба, изплащането на паричното обезщетение за безработица се прекратява при прекратяване на регистрацията от Агенцията по заетостта. След

като не е било налице изплащане на паричното обезщетение за безработица на жалбоподателя към 04.10.2024 г., което е задължителна предпоставка за приложение на чл. 54д, ал. 1, т. 2 от КСО то не са били налице и основания за издаване на процесното разпореждане.

2./По отношение на Разпореждане № 214-00-11017-8 от 04.10.2024 г., издадено от ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град, с което е отказано възстановяване на изплащането на отпускното парично обезщетение за безработица на жалбоподателя, тъй като към датата на новата регистрация в Агенцията по заетостта, същият няма оставащ период за възстановяване на изплащането му, съдът приема следното:

Съгласно чл. 54д, ал. 5 от КСО, ако по време на получаване на паричното обезщетение лицето започне да упражнява дейност - основание за задължително осигуряване по чл. 4 или трудова дейност по законодателството на друга държава, която бъде преустановена след по-малко от 12 месеца, изплащането на паричното обезщетение се възстановява за оставащия към датата на прекратяването период, ако регистрацията на лицето в Агенцията по заетостта е направена в срок 7 работни дни от прекратяване на трудовата дейност. Ако регистрацията е направена след този срок по неуважителни причини, изплащането на паричното обезщетение се възстановява от датата на новата регистрация за оставащия към датата на прекратяването период, намален със закъснението.

От съдържащите се в административната преписка доказателства е видно, че от осигурителя "Мексон" ООД е подадена информация по реда на чл. 62 от КТ за сключен трудов договор на 01.03.2024 г., като считано от тази дата с Разпореждане № 214-00-11017-5 от 08.03.2024 г. е прекратено изплащането на отпускното с Разпореждане № 214-00-11017-1/10.08.2023 г. обезщетение за безработица на жалбоподателя, отпускното за периода 29.07.2023-28.07.2024 г. размер на 85,71 лв. дневно.

На 25.09.2023 г. от жалбоподателя чрез директора на „Бюро по труда“ до директора на ТП на НОИ С.-град е подадено заявление, с което е поискано да му бъде отпускното обезщетение за безработица. Към заявлението е приложена заповед за прекратяване на трудовото му правоотношение с „Мексон“ ООД, считано от 24.09.2024 г., както и регистрационна карта от дирекция „Бюро по труда“ – И., от която е видно, че жалбоподателят е регистриран на 25.09.2024 г. като безработен.

С процесното Разпореждане № 214-00-11017-8 от 04.10.2024 г. е отказано възстановяването на изплащането на отпускното парично обезщетение за безработица на основание чл. 3, ал. 8 от Наредбата за изплащането на паричните обезщетения за безработица /НОИПОБ/. Според тази норма, изплащането на паричното обезщетение за безработица, прекратено на основание чл. 54д, ал. 1, т. 2 КСО – прекратяване на регистрацията в Агенцията по заетостта, се възстановява от датата на новата регистрация за оставащия към тази дата период. В случая обаче към датата на издаване на разпореждането не е било налице прекратяване на изплащането на паричното обезщетение за безработица поради прекратяване на регистрацията в Агенцията по заетостта, а е било налице прекратяване на изплащането му на основание чл. 54д, ал. 1, т. 1 от КСО – започване на трудова дейност, за която лицето подлежи на задължително осигуряване. Този извод следва от изложеното по-горе в настоящото решение относно незаконосъобразността на Разпореждане № 214-00-11017-7 от 04.10.2024 г., издадено от ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град, с което е прекратено изплащането на парично обезщетение за безработица на жалбоподателя, поради прекратяване на регистрацията в Агенцията по заетостта. Съдът приема, че не са били изпълнени предпоставките за приложение на чл. 3, ал. 8 от НОИПОБ към 04.10.2024 г., когато е издадено Разпореждане № 214-00-11017-8, поради което същото е незаконосъобразно.

С оглед изложеното оспореното решение, с което са потвърдени разпорежданията се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като преписката бъде върната на ръководителя на осигуряването при ТП на НОИ С.-град за ново произнасяне по подаденото от А. Г. О. Заявление вх. 214-00-11017-4/25.09.2024 г.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1040-21-610/23.10.2024 г. на директора на ТП на НОИ – [населено място].

ОТМЕНЯ Разпореждане № 214-00-11017-7 от 04.10.2024 г. и Разпореждане № 214-00-11017-8 от 04.10.2024 г.

ИЗПРАЩА преписката на ръководителя на осигуряването при ТП на НОИ С.-град за ново произнасяне по подаденото от А. Г. О. заявление вх. 214-00-11017-4/25.09.2024 г., при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България ,в 14 /четиринадесет/ дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: